

Έτος 42ο

Αριθμός φύλλου 230

Οκτώβριος - Νοέμβριος -

Δεκέμβριος 2023

Βοσπόρου 39

Τ.Κ. 14234

Τηλ.: 210-2758138

Κιν.: 6975545639

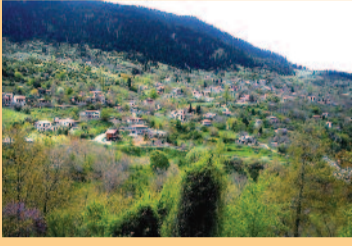
Ο ΙΝΑΧΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαρμαριωτών Φθιώτιδας

Νέα από τα Μάρμαρα

Μάρμαρα σελ. 1-2-3-4

Ο πολύτιμος χρόνος των ώριμων ανθρώπων

«Μέτρησα τα χρόνια μου και συνειδητοποίησα, ότι μου υπολείπεται λιγότερος χρόνος ζωής απ' ό,τι έχω ζήσει μέχρι τώρα... Έχω περισσότερο παρελθόν από ό,τι μέλλον.

Αισθάνομαι όπως αυτό το παιδάκι που του έδωσαν ένα γεμάτο μπολ με κεράσια: τα πρώτα τα καταβρόχθισε με λαιμαργία, αλλά όταν παρατήρησε ότι του απέμεναν λίγα, άρχισε να τα γεύεται με βαθιά απόλαυση.

Δεν έχω πια χρόνο να ασχοληθώ με τις μετριότητες.

Δε θέλω να βρίσκομαι σε συγκεντρώσεις όπου παρελαύνουν παραφουσκωμένοι εγωισμοί.

Με ενοχλεί η ζήλια και όσοι προσπαθούν να καταστρέψουν εκείνους που θαυμάζουν, να υποτιμήσουν τους ικανότερους για να οικειοποιηθούν τη θέση τους, το ταλέντο τους και την τύχη τους.

Μισώ να είμαι μάρτυρας των ελαττωμάτων που γεννά η μάχη για ένα μεγαλοπρεπές αξίωμα.

Δεν έχω χρόνο για ατέλειωτες φλυαρίες, για άχρηστες συζητήσεις θεμάτων που σχετίζονται με τις ζωές των άλλων που δεν αποτελούν μέρος της ζωής τους.

Δεν έχω πια χρόνο για να διαχειριστώ τις ευαισθησίες των ανθρώπων που παρά τη χρονολογική τους ηλικία είναι ανώριμοι.

Δεν έχω πια χρόνο για ατέρμονες συγκεντρώσεις όπου συζητούνται πράγματα που γνωρίζω από πριν ότι δε θα καταλήξουν πουθενά.

Δεν μπορώ να δεχτώ και να ανεχτώ τους καιροσκόπους.

Οι άνθρωποι δεν συζητούν πια για το περιεχόμενο, μετά βίας κάνουν λόγο απλά για τις ετικέτες. Ο χρόνος μου είναι σπάνιος για να συζητώ για τους τίτλους, τις ετικέτες. Θέλω την ουσία, η ψυχή μου βιάζεται...

Δεν υπάρχουν πια πολλά κεράσια στο μπολ...

Θέλω να ζήσω δίπλα σε ανθρώπους που παραμένουν άνθρωποι. Που ξέρουν να γελούν με τα λάθη τους. Που δεν επιείκονται για το θρίαμβό τους. Που δε θεωρούν τον εαυτό τους εκλεκτό, πριν από την ώρα τους. Που δεν αποφεύ-

Συνέχεια στη σελ. 2

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαρμαριωτών εύχεται σε όλους τους αναγνώστες του ΙΝΑΧΟΥ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΡΜΑΡΩΝ-ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ

Την **Κυριακή 10 Μαρτίου 2024** και ώρα **13:30** στο εξοχικό κέντρο "Χρήστος" στο Χαλάνδρι, Δουκίσσης Πλακεντίας 34, τηλ. 210-6840698 θα πραγματοποιηθεί η ανοιξιάτικη χοροεσπερίδα των **Συλλόγων Μαρμάρων** και **Περιβολίου** με παραδοσιακή ορχήστρα και στο τραγούδι την **Κατερίνα Κατσιγιάννη**.

Κόστος πρόσκλησης **25€** (περιλαμβάνεται πλούσιο μενού με επιλογή πρώτου πιάτου, κρασί, αναψυκτικά, νερά). Παιδικό μενού για παιδιά έως 15 ετών **13€**. Το κέντρο διαθέτει πάρκινγκ.

Σας περιμένουμε όλους να ανταμώσουμε και να διασκεδάσουμε. Σας παρακαλούμε να δηλώσετε έγκαιρα τη συμμετοχή σας **μέχρι 29-2-2024** για τον Πολιτιστικό Σύλλογο Μαρμαριωτών **τηλ.: 6975545639 (κ. Ανδρεοπούλου Βάσω)** και για τον Πολιτιστικό Σύλλογο Περιβολίου **τηλ.: 6977158262 (κ. Τζώρτζη Αλέκα)**.

“Δήμος Μακρακώμης Τουριστικός Προορισμός”

Τη Δευτέρα 11 Δεκεμβρίου 2023 στις 6:00 μ.μ. στο Συνεδριακό Κέντρο Αθανασίου και Μαίρης Ακριδα στη Σπερχειάδα, πραγματοποιήθηκε ανοικτή δημόσια συζήτηση με θέμα την **“ανάδειξη του τόπου μας σε τουριστικό προορισμό”**.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδας κ.κ. **Συμεών**, οι σεβαστοί πατέρες Σπερχειάδας και Μακρακώμης και οι Αντιδήμαρχοι Μακρακώμης **Παπαευθυμίου Οδυσσέας**, **Αρβανίτη Βασιλική** και **Κοντογεώργος Παναγιώτης**. Επίσης η Δημοτική Σύμβουλος **Βαλιάνη Αρβανίτη**, από το Επιμελητήριο Φθιώτιδας ο κ. **Κυρίτσης**, ο εκπρόσωπος του ΕΟΤ κ. **Μάμαλης** και ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. **Καραγιάννης Κώστας**.

Τη συζήτηση συντόνισε ο κύριος **Δημήτριος Μπρούσαλης**, σύμβουλος τουριστικής ανάπτυξης και επικοινωνίας.

Στην εσπερίδα παραβρέθηκε και πήρε το λόγο η πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. **Ανδρεοπούλου** η οποία ανέφερε ότι για να υπάρχει μία τουριστική ανάπτυξη σε ένα τόπο θα πρέπει να υπάρχουν δύο προϋποθέσεις, ένα ασφαλές οδικό δίκτυο και διαθεσιμότητα κλινών. Όσον αφορά τους τομείς που θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε για να έχουμε μία ήπια τουριστική ανάπτυξη για τα Μάρμαρα, είναι οι εξής:

- **Ιαματικός τουρισμός** με αξιοποίηση των ιαματικών πηγών.
- **Φυσιολατρικός τουρισμός** με διάνοιξη, σηματοδότηση και χαρτογράφηση των πεζοπορικών και ορειβατικών διαδρομών.
- **Αρχαιολογικός και ιστορικός τουρισμός** (συντήρηση αρχαιολογικού χώρου και αξιοποίηση των μνημείων ιστορικού ενδιαφέροντος).

Στη συνέχεια τόνισε ότι μεγάλες πόλεις της Φθιώτιδας θα πρέπει να υποστηρίξουν τα χωριά και μετά να περιμένουμε την υποστήριξη και από την υπόλοιπη Ελλάδα.

Οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων και των Πολιτιστικών Συλλόγων των χωριών της Μακρακώμης τοποθετήθηκαν με τις απόψεις τους για τους τομείς ανάπτυξης σε κάθε χωριό.

Χαιρετίζουμε την προσπάθεια του Δήμου, ευχαριστούμε για την πρόσκληση και ευχόμαστε να ξεκινήσει σύντομα η τουριστική ανάπτυξη από τη Δυτική Φθιώτιδα.

Βασιλική Ανδρεοπούλου

Πρόσκληση για την Ετήσια Γενική Συνέλευση και ανάδειξη νέου Δ.Σ. την Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 2024

Απευθύνουμε πρόσκληση προς τα μέλη του Συλλόγου να παραστούν στην ετήσια Γενική Συνέλευση που θα γίνει την **Κυριακή 25 Φεβρουαρίου 2024** και ώρα **10:30 π.μ.** στο Πολιτιστικό Πολύκεντρο “**Ηλέκτρα Αποστόλου**” (Κουντουριώτου 18 παράδρομος Λεωφ. Ηρακλείου κοντά στο σταθμό του ηλεκτρικού τρένου στο Ηράκλειο) με τα παρακάτω θέματα ημερήσιας διάταξης:

1. Λογοδοσία του Δ.Σ. για το έτος 2023.
2. Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής.
3. Συζήτηση επί των πεπραγμένων του ισολογισμού 2023 και έγκριση του προϋπολογισμού χρήσης 2024.
4. Ανακοινώσεις για διάφορα θέματα.
5. Έγκριση πεπραγμένων και απολογισμού 2023.
6. **Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των μελών νέου Δ.Σ. και νέας Εξελεγκτικής Επιτροπής.**

Παράκληση για συμμετοχή στη Γ.Σ. όλων των συγχωριανών και ιδιαίτερα της νεολαίας του χωριού μας, η οποία είναι το μέλλον του Συλλόγου. Εκμεταλλευτείτε το κάλεσμα και ελάτε να συνεργαστούμε θέτοντας υποψηφιότητα στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. συνδυάζοντας τις νέες σας ιδέες με την εμπειρία.

Μετά το τέλος της Γ.Σ. θα γίνει η κοπή της βασιλόπιτας και θα ακολουθήσει η καθιερωμένη μικρή δεξίωση με προσφορά εδεσμάτων, κρασιού κ.λπ. Όσοι επιθυμούν να προσφέρουν κάποιο είδος φαγητού ή ποτού, καθώς επίσης και τη βασιλόπιτα, παρακαλούνται να το δηλώσουν εγκαίρως στα μέλη του Δ.Σ..

Το Δ.Σ.

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ!!!

Οι Αρχαίοι Έλληνες τα είπαν όλα!!! Την αγάπη την ταύτισαν με τη γέννηση του ανθρώπου.

Την ταύτισαν με το σκοπό της ύπαρξής του, με τον προορισμό της ζωής του. Διείδυσαν βαθιά στο νόημα του κόσμου και είπαν: **«Ο άνθρωπος δε γεννιέται, για να μισεί, αλλά για ν' αγαπά!!!»**. Να, πως το είπαν ακριβώς: **«Ούτοι συνέχθην, αλλά συμφιλείν έφυν!!!»**.

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς είπε: **«Αγάπα τον πλησίον σου, ως σεαυτόν!!!»**. Εδώ ο Χριστιανισμός επιφέρει πραγματική επανάσταση. Δίνει στον όρο: **«ΠΛΗΣΙΟΝ»** καθολικότητα και ευρύτητα. Περιλαμβάνει κάθε άνθρωπο της Γης αδιακρίτως φύλου, φυλής, ηλικίας, κοινωνικού, οικονομικού ή μορφωτικού επιπέδου. Όλοι οι άνθρωποι είναι, κατά χάρη, υιοί του Θεού!!! Όλοι οι άνθρωποι έχουν τις τρεις υποστάσεις, την ύλη, την ψυχή, το πνεύμα και όλοι έχουν τις ίδιες ανάγκες, τις βιολογικές, τις ψυχικές και τις πνευματικές. Όλοι οι άνθρωποι θέλουν την αναγνώριση, την παραδοχή, την ασφάλεια, την αγάπη, την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, την τροφή, τον ύπνο, την ψυχαγωγία!!!

Η αγάπη είναι λέξη πολυύμνητη και πολυάλητη. Κι **«Ο Θεός αγάπη εστί!!!»**. Και ποια, λοιπόν, είναι η ουσία της; **Είναι η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!!!**

Άρα, δεν προέρχεται «έξωθεν». Δεν επιβάλλεται «δια νόμου». Κάτω από τον εξαναγκασμό μαραίνεται. Είναι άσχετη με τις απειλές ή τις ανταλλαγές, τις υποσχέσεις, τις ικεσίες ή τις

Του Δημήτρη Γ. Μπράνη Σχολικού Συμβούλου - Νομικού

κολακείες. Είναι μη συμβατή με την πειθαρχία, με τη ζήλια ή το φόβο. Είναι ασύμβατη με την πίεση και την καταπίεση.

Η αγνή αγάπη, η αληθινή, η τέλεια, η απεριόριστη, η άμετρη, κολυμπάει μέσα στο απόθεμα της ψυχής, την ισότητα, την εμπιστοσύνη. Αισθάνεται και συναισθάνεται. Συμμερίζεται και συμπονάει. Αντιλαμβάνεται και κατανοεί. Τονώνει ηθικά και συντρέπει υλικά. Ελευθερώνει και λυτρώνει. Καρτερεί. Στέγει. Υπομένει. Δημιουργεί. Προσφέρει. **Αδιαλείπτως προσφέρει, χωρίς ποτέ να «ζητεί τα εαυτής»**. Να ζητεί ανταμοιβή κι ανταπόδοση. Ν' απαιτεί. Ν' αξιώνει. Να οργίζεται. Να θυμώνει. Να λέει: **«ΕΓΩ»**. Να πληγώνει. Να τραυματίζει. Να προσβάλλει.

Δίνει ελπίδα. Δίνει θάρρος. Δίνει δύναμη, αισιοδοξία, κουράγιο. Δίνει φτερά. Εμπυκνώνει. Ανασταίνει. Τέρπει. Χαροποιεί. Πληρώνει τις ψυχές. Κάνει θαύματα!!!

Συνδιαλέγεται. Συνομιλεί. Προσέχει. Βλέπει προς κάθε κατεύθυνση. Ακούει από κάθε πλευρά. Ποτέ δεν υψώνει τείχη. Ποτέ δεν δημιουργεί εμπόδια και δυσκολίες. Ποτέ δεν προκαλεί αναστολές. Ποτέ δε μειώνει το κύρος της, τη δύναμή της, την ακτινοβολία της!!!

Απλώνει τριγύρω της τα πέπλα της χαράς, της ευτυχίας, της αγαλλίασης!!! Βλέπει την ουσία. Κοιτάζει τον εσωτερικό

Συνέχεια στη σελ. 2

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 7-12-2023 πέθανε στην Αθήνα η **Κωνσταντίνα Χαραλ. Σπανού**, ετών 83 και κηδεύτηκε στο Κοιμητήριο Βύρωνα στις 11-12-2023.
- Στις 12-12-2023 πέθανε στην Αθήνα ο **Θεοφάνης Σταύρου**, σύζ. Φωτεινής Κων. Τζώρτζη και κηδεύτηκε στις 14-12-2023 στο Κοιμητήριο Γλυκών Νερών.

Στους οικείους τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Συνδρομές για Πολιτιστικό Σύλλογο

Ρίζου Στυλιανή	30€	Ρούσσας Γιώργος	100€
Φαλαγκάρης Ιωάννης	30€	Κραβαρίτης Κων/νος	30€
Σουρής Ανδρέας	30€	Κουρέλης Αθανάσιος	50€

Παρακαλούνται οι συγχωριανοί μας που καταθέτουν χρήματα στην ΕΤΕ στη θέση αιτιολογία να γράφουν το ονοματεπώνυμό τους.

Ο πολύτιμος χρόνος των ώριμων ανθρώπων

Συνέχεια από τη σελ. 1

γουν τις ευθύνες τους. Που υπερασπίζονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Και που το μόνο που επιθυμούν είναι να βαδίζουν μαζί με την αλήθεια και την ειλικρίνεια.

Το ουσιαστικό είναι αυτό που αξίζει τον κόπο στη ζωή.

Θέλω να περιτριγυρίζομαι από πρόσωπα που ξέρουν να αγγίζουν την καρδιά των ανθρώπων... 'Ανθρωποι τους οποίους τα σκληρά χτυπήματα της ζωής τους διδάξαν πως μεγαλύτερη κανείς με απαλά αγγίγματα στην ψυχή.

Ναι, βιάζομαι, αλλά μόνο για να ζήσω με την ένταση που μόνο η ωριμότητα μπορεί να σου χαρίσει.

Σκοπεύω να μην πάει χαμένο κανένα από τα κεράσια που μου απομένουν... Είμαι σίγουρος ότι ορισμένα θα είναι πιο νόστιμα απ' όσα έχω ήδη φάει.

Σκοπός μου είναι να φτάσω ως το τέλος ικανοποιημένος και σε ειρήνη με τη συνειδησή μου και τους αγαπημένους μου.

Εύχομαι και ο δικός σου να είναι ο ίδιος γιατί με κάποιον τρόπο θα φτάσεις κι εσύ...

Επιμέλεια: Πόπη Θ. Νιάφα

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ!!!

Συνέχεια από τη σελ. 1

κόσμο, τα εσωτερικά κάλλη. Αγνοεί το χρόνο. Παραβλέπει την ηλικία. Αντιπαρέρχεται τα εξωτερικά χαρακτηριστικά.

Κάτι το σύνθηρες ή το προκαθορισμένο μαραίνει την αγάπη. Η ουσία της είναι ο αιφνιδισμός!!! Είναι η έκπληξη!!! Η αιχμαλωσία της στην καθημερινότητά της αφαιρεί την αίγλη, που έχει το πάθος, τη γοητεία.

Κατά της ρουτίνας είναι μια πράξη αναπάντεχη, ένα απρόσμενο δώρο, ένα προγραμματισμένο γεύμα, κάτι το ασύλληπτο, το αφάνταστο. Είναι κάτι ικανό να σπάσει την καθημερινή ρουτίνα, ικανό να ταρακουνήσει τη «νεκρή» μας ύπαρξη, την πεζή και συνηθισμένη ζωή μας.

Η ουσία της αγάπης είναι η ελευθερία!!!! Είναι το θάμπος του νου!!! Είναι η κατάπληξη της καρδιάς!!! Είναι τα απρόσμενα θαύματά της!!!

Το αντίθετο της αγάπης είναι η έχθρα και το

μίσος. Το μίσος και η έχθρα προκαλεί στην Ανθρωπότητα αμέτρητη θλίψη και πόνο. Επιφέρει αμέτρητη δυστυχία. Προκαλεί πολεμικές συγκρούσεις. Προξενεί οικογενειακές τραγωδίες. Επιφέρει κοινωνικά δράματα. Σκορπά το φόβο, τη φρίκη, την απογοήτευση. Γεννά μύρια όσα δεινά.

Ο άνθρωπος, λοιπόν, έρχεται στον κόσμο όχι για να μισεί και να εχθρεύεται το συνάνθρωπό του, να γίνεται λύκος και να τον κατασπαράσσει, να του πίνει το αίμα του, να του τρώει τα συνάκτα του, αλλά για να αγαπάει. **Ν' αγαπάει το συνάνθρωπό του, όπως τον εαυτό του.** Να τον τιμά!!! Να σέβεται τη ζωή του, την ελευθερία του, τα δικαιώματά του!!!

Ένας είναι ο σκοπός της ζωής.

Η λατρεία του Θεού, του Δημιουργού, της ζωής και όλων των όντων και η αγάπη του πλησίον!!! Η αγάπη κάνει το άτομο να χαίρεται!!! Να δημιουργεί!!! Να παράγει!!! Να ευτυχεί!!!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- Χθες ήμουν έξυπνος κι ήθελα ν' αλλάξω τον κόσμο, σήμερα είμαι σοφός και θέλω ν' αλλάξω τον εαυτό μου.
- Η ζωή βρίσκεται στην αρμονική συνύπαρξη των αντιθέτων. Το τέλος έρχεται όταν αυτά συγκρούονται.
- Ξύπασε τον Θεό και βρήκα τον εαυτό μου, σήμερα αναζήτησα τον εαυτό μου και βρήκα τον Θεό.

Τζελαλεντίν Ρουμί (Πέρσης ποιητής)

Η Μάχη της Σέλιανης (Μάιος – Ιούνιος 1822)

Η συνέχεια από προηγούμενο φύλλο και το τέλος του άρθρου.

Η σημασία της μάχης αυτής είναι μεγάλη για την πορεία του αγώνα. Μόνο η Μάχη της Σέλιανης διήρκεσε οχτώ ημέρες, κάτι που σημαίνει ότι η εκστρατεία του Δράμαλη καθυστέρησε σίγουρα περισσότερο από οχτώ μέρες, όσο δηλαδή χρειάστηκε για να ανασυνταχθούν και αναδιοργανωθούν οι δυνάμεις του. Αν προσέξουμε τις ημερομηνίες, θα διαπιστώσουμε ότι από την 1η Απριλίου που αποβιβάστηκαν οι δυνάμεις του Ανδρούτσου στη Στυλίδα, η στρατιά του Δράμαλη πέρασε στο σύνολό της τον Σπερχείο μόλις στις 23 Ιουνίου, δηλαδή ανάλωσε στην κοιλιάδα του Σπερχείου δώδεκα εβδομάδες, τη στιγμή που ο ίδιος ο Δράμαλης θεωρούσε ότι θα έφτανε στον ισθμό της Κορίνθου εντός δύο εβδομάδων, δηλαδή μέχρι τα μέσα Απριλίου. Άρα η αντίσταση που προέβλεπαν οι Έλληνες στη Φθιώτιδα προκάλεσε καθαρή καθυστέρηση δέκα εβδομάδων στη στρατιά του Δράμαλη δηλαδή σχεδόν δυόμισι μηνών. Αυτό βεβαίως οφειλόταν κατά το πρώτο εικοσάημερο του Απριλίου στη δράση των τριών σωμάτων του Στρατού της Ανατολικής Ελλάδας. Στη συνέχεια και μέχρι την 23η Ιουνίου διεξήχθησαν όπως προαναφέρθηκε άλλες 30 περίπου μάχες οι οποίες καθυστέρησαν άλλον ενάμιση μήνα το Δράμαλη, με τη μεγαλύτερη σε διάρκεια να ήταν αυτή της Σέλιανης. Εντέλει η στρατιά του Δράμαλη πέρασε από τη Στερεά Ελλάδα στην Πελοπόννησο στις 5 Ιουλίου για να αντιμετωπίσει εκεί τις ελληνικές δυνάμεις και να ηττηθεί στα Δερβενάκια και στο Αγιονόρι στις 26 και 28 Ιουλίου αντίστοιχα. Θα λέγαμε λοιπόν με στρατιωτικούς όρους ότι οι μάχες στη Ρούμελη απορρόφησαν μέρος της επιθετικής ισχύος των Οθωμανών και προσέδωσαν το απαραίτητο στρατηγικό βάθος υπό τις έννοιες του χώρου και κυρίως του χρόνου στο Μοριά, ενώ αποκάλυψαν και τις αδυναμίες της Στρατιάς του Δράμαλη τις οποίες εν συνεχεία εκμεταλλεύθηκαν αριστοτεχνικά οι δυνάμεις των Ελλήνων στην Πελοπόννησο.

Οι μάχες της Φθιώτιδας και ειδικά η Μάχη της Σέλιανης υπήρξαν σημαντικές και για άλλο ένα λόγο: Ήταν οι πρώτες που πραγματοποιήθηκαν αμέσως μετά την παράτηση Ανδρούτσου και εν τώ μέσω δραματικών εξελίξεων όπως η επικηρύξη του και η διάλυση του στρατού. Ήταν λοιπόν πολύ πιθανό έως βέβαιο οι αγωνιστές να καμφθούν και να απωλέσουν τη συνοχή και τη μαχητικότητά τους ακόμα και να εγκαταλείψουν το πεδίο της μάχης. Αυτό όχι μόνο δε συνέβη αλλά αντιθέτως, παρά τη διάλυση του στρατού οι οπλαρχηγοί κατόφεραν να ομοιοφύσουν και να προβάλλουν λυσισώδη αντίσταση κατά των πάνοπλων και αριθμητικά υπέρτερων Οθωμανών. Αυτό το πνεύμα ομοψυχίας τους είναι βέβαιο ότι διατήρησε την ορμητικότητα των αγωνιστών τους και εξασφάλισε την απαραίτητη ομοψυχία τους έτσι ώστε αργότερα, να επαναστατήσουν με αποτέλεσμα το σύνολο σχεδόν των οπλαρχηγών που έλαβαν μέρος στη Μάχη της Σέλιανης το 1822 να παραμείνουν ενωμένοι και στις 14 Ιουλίου 1824 να καταγάγουν περιφανή νίκη κατά του Δερβίβη Πασά στην Αμπλιανή Φωκιάς (τρία χιλιόμετρα νότια της Γραβιάς) που είχε ως αποτέλεσμα την αποφυγή διεξαγωγής στρατιωτικών επιχειρήσεων μεγάλης κλίμακας από τους Οθω-

Γράφει ο Αντώνιος Ευαγγέλου Πλατιάς

μανούς στην Ανατολική Ρούμελη.

Στην ιστοριογραφία της Ελληνικής Επανάστασης η συμβολή της Ρούμελης στον Αγώνα έχει γενικά υποεκτιμηθεί για πολλούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι διότι η συγγραφή της ιστορίας της Επανάστασης έγινε κυρίως από Έλληνες του Μοριά, οι οποίοι αντικειμενικά είχαν άλλου επιπέδου μόρφωση από τη σχεδόν μηδενική των Ρουμελιωτών αλλά και από φιλέλληνες που έσπευσαν να συμβάλλουν στον Αγώνα μετά το 1822 οπότε και ο Αγώνας είχε μετατοπισθεί πράγματι από τη Ρούμελη στην Πελοπόννησο. Άλλος ένας λόγος είναι το ότι οι Ρουμελιώτες οπλαρχηγοί κατάφεραν να ελέγξουν σε σημαντικό βαθμό την ισχύ των Οθωμανικών δυνάμεων, στρέφοντάς τες στο να τη συγκεντρώσουν εκεί όπου θεωρούσαν ότι βρισκόνταν το κέντρο βάρους της Ελληνικής Επανάστασης δηλαδή στην Πελοπόννησο και στο Αιγαίο. Επίσης, το ότι οι Οθωμανοί απέφυγαν τη μεγάλη κλίμακα εμπλοκή τους στην Στερεά Ελλάδα παρόλο που από αυτή διέρχονταν όλες οι κύριες προσβάσεις και οδοί ανεφοδιασμού προς την Πελοπόννησο επιλέγοντας ως ασφαλέστερη τη θαλάσσια οδό, καταδεικνύει ακριβώς ότι θεωρούσαν τη Ρούμελη επικίνδυνη περιοχή, την οποία απέφευγαν όσο μπορούσαν ειδικά από το 1824 και μετά. Μόνο η Αθήνα αποτελούσε σημείο το οποίο συγκέντρωνε το ενδιαφέρον των δυνάμεων του Σουλτάνου και αυτό διότι πέρα από τον οποίο συμβολισμό της μπορούσε να αποτελέσει μια βάση επιχειρήσεών τους, λόγω της εγγύτητάς της στο Μοριά.

Η Μάχη της Σέλιανης υπήρξε μια από τις πάρα πολλές που δόθηκαν κατά τη διάρκεια του Απελευθερωτικού Αγώνα. Δε θα πρέπει παρασυρόμενοι από τοπικιστικά συναισθήματα να καταφεύγουμε σε υπερβολές και να υπερεκτιμούμε, αλλά οπωσδήποτε δε θα πρέπει και να υποεκτιμούμε τη σημασία της. Όπως σε όλες τις μάχες, έτσι και σε αυτή υπήρξαν άνθρωποι που πολέμησαν, πληγώθηκαν, και έδωσαν τη ζωή τους στο βωμό του υπέρτατου αγαθού, της ελευθερίας. Μπορούμε λοιπόν να αισθανόμαστε υπερήφανοι διότι οι πρόγονοί μας σε αυτό το φτωχικό χωριό έχουν το μερίδιό τους στην υπόθεση της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας. Αν ανατρέξει κανείς στους καταλόγους των αγωνιστών του 1821 θα διαπιστώσει ότι σε ένα χωριό που αριθμούσε περίπου 600 κατοίκους, πάνω από 100 από αυτούς (δηλαδή αναλογικά σχεδόν το σύνολο των δυναμένων να φέρουν όπλα ανδρών) έλαβαν ενεργό μέρος στην Ελληνική Επανάσταση όχι μόνο στην περιοχή της Δυτικής Φθιώτιδας υπέρ βωμών και εστιών, αλλά και ολόκληρης της Στερεάς Ελλάδας υπέρ πίστεως και πατρίδος, και μάλιστα όχι για κάποιο μικρό χρονικό διάστημα, αλλά από την αρχή της το 1821 μέχρι το τέλος της.

Με αφορμή λοιπόν τη μάχη της Σέλιανης εκτός από το ότι θυμόμαστε αυτό το ιστορικό γεγονός, τιμούμε όλους αυτούς τους γνωστούς και άγνωστους αγωνιστές. Ας σκεφτούμε για λίγα δευτερόλεπτα ότι όλα όσα βλέπουμε αυτή τη στιγμή γύρω μας, τα οφείλουμε και σε εκείνους τους φλογερούς συμπατριώτες μας που δε δίστασαν να ρισκάρουν κυριολεκτικά τα πάντα για ένα καλύτερο μέλλον για τις επόμενες γενεές.

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΚΑΠΟΙΩΝ ΦΡΑΣΕΩΝ

Δώσε θάρρος στον χωριάτη, να σ' ανέβει στο κρεβάτι

Όταν οι Έλληνες θέλουν να πουν ότι δεν πρέπει να προσφέρεις πολλή αγάπη και συμπάθεια σε κάποιον που δεν την αξίζει, λένε: «Δώσε θάρρος στον χωριάτη, να σ' ανέβει στο κρεβάτι!».

Από πού όμως προήλθε η πικάντικη αυτή έκφραση; Ετυμολογικά η λέξη χωριάτης σημαίνει τον κάτοικο του χωριού, τον χωρικό, μεταφορικά όμως η λέξη «χωριάτης», υπονοεί κάθε άνθρωπο που είναι άξεστος, αγενής, αγροίκος ή απολίτιστος!

Λέγεται ότι κάποτε ένας χωρικός έφθασε σε μικρή κωμόπολη και δεν είχε που να διανυκτερεύσει. Τότε ένας παπάς, που τον λυπήθηκε, τον πήρε στο σπίτι του. Εκεί η παπαδιά τον περιποιήθηκε πολύ, του έδωσε να φάει και να πει και του έστρωσε να κοιμηθεί στο σαλόνι του σπιτιού. Τη νύχτα ο χωριάτης, που παρεξήγησε τις φιλόξενες περιποιήσεις της παπαδιάς, μπήκε στο υπνοδωμάτιο του ζευγαριού, ξάπλωσε δίπλα στην παπαδιά και άρχισε να την χαϊδεύει, οπότε εκείνη βέβαια έβαλε τις φωνές!

Για τους «χωριάτες» υπάρχουν και άλλες παροιμίες: «Ο χωριάτης κι αν πλουτύνει το τσαρούχι δεν τ' αφήνει!» (που υπονοεί ότι δεν ξεχνιούνται εύκολα οι παλιές ή οι παιδικές συνήθειες), «χωριάτης γενενήθηκε, ματσούκα πελεκιέται!» και «χωριάτης κι άγιος αν γενεί, να μην τον προσκυνήσεις!» (που λέγεται για κάποιον που από τη φύση του δεν είναι άξιος εκτίμησής).

Μάλλισα η γλώσσα μου

Στη Βυζαντινή εποχή υπήρχαν διάφορες τιμωρίες, ανάλογες, βέβαια, με το παράπτωμα. Όταν π.χ. ένας έλεγε πολλά, δηλαδή έλεγε λόγια που δεν έπρεπε να ειπωθούν, τότε τον τιμωρούσαν με έναν τρομερό τρόπο. Του έδιναν ένα ειδικό χόρτο, που ήταν υποχρεωμένος, με το μάσημα, να το κάνει πολύ μέσα στο στόμα του. Το χόρτο, όμως, αυτό ήταν αγκαθωτό, στυφό και αρκετά σκληρό, τόσο που κατά το μάσημα το στόμα του πρηζόταν και η γλώσσα, το ελατήριο δηλαδή της τιμωρίας του, άνοιγε, μάτωνε και γινόταν ίνες-ίνες, κλωστές-κλωστές δηλαδή όπως είναι τα μαλλιά. Από την απάνθρωπη τιμωρία βγήκε και η παροιμιώδης έκφραση: «μάλλισα η γλώσσα μου», που τη λέμε μέχρι σήμερα, όταν προσπαθούμε με τα λόγια μας να πείσουμε κάποιον και του το λέμε πολλές φορές.

Ο ΙΝΑΧΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαρμαριωτών Φθιώτιδας
Νέα από τα Μάρμαρα

**Τρίμηνη έκδοση
Ιδιοκτησία:**
Πολιτιστικός Σύλλογος
Μαρμαριωτών Φθιώτιδας
τηλ.: 6975545639 - 210-2758138

Εκδότης - Δ/ντής:
Η Πρόεδρος του Συλλόγου
Βασιλική Νικ. Ανδρεοπούλου
τηλ.: 6975545639
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Για το Σύλλογο € 15

e-mail: andreopoulouvasiliki@gmail.com

Για την εφημερίδα € 15
Εξωτερικού Ευρώπη € 30
Η.Π.Α. δολ. 50

**Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
Εκτύπωση**

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.: 210-2619003 &
210-2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ό,τι σπείρεις θα θερίσεις

Ένας αυτοκράτορας στην Άπω Ανατολή, γερνούσε και καταλάβαινε ότι έφτασε η ώρα να διαλέξει το διάδοχό του. Αντί να διαλέξει έναν από τους βοηθούς του ή έναν από τα παιδιά του, αποφάσισε να κάνει κάτι διαφορετικό. Προσκάλεσε μια μέρα πολλούς νέους του βασιλείου του και τους είπε: **“Έφτασε η ώρα μου να παραιτηθώ και να διαλέξω τον επόμενο αυτοκράτορα. Έχω αποφασίσει να διαλέξω έναν από σας”**.

Οι νέοι ξαφνιάστηκαν! Αλλά ο αυτοκράτορας συνέχισε. **“Θα δώσω σήμερα στον καθένα σας ένα σπόρο, έναν πολύ ειδικό σπόρο. Θέλω να τον φυτέψετε, να τον ποτίσετε και να ξαναρθείτε εδώ μετά ένα χρόνο από σήμερα με ό,τι έχει φυτρώσει απ’ αυτόν τον ένα σπόρο. Εγώ θα κρίνω τότε τα φυτά που θα φέρετε κι αυτός, το φυτό του οποίου θα διαλέξω, θα είναι ο επόμενος αυτοκράτορας!”**

Ένα αγόρι που λεγόταν Λίνγκ, ήταν εκεί εκείνη την ημέρα και όπως όλοι οι άλλοι, πήρε κι αυτός ένα σπόρο. Πήγε σπίτι του και γεμάτος ενθουσιασμό διηγήθηκε στη μητέρα του τι συνέβη. Η μητέρα του τον βοήθησε να βρει μια γλάστρα και χώμα κι αυτός φύτεψε το σπόρο και τον πότισε προσεχτικά. Του άρεσε να τον ποτίζει κάθε μέρα και να παρακολουθεί να δει αν είχε φυτρώσει.

Ύστερα από τρεις εβδομάδες περίπου, μερικοί από τους άλλους νέους, άρχισαν να μιλούν για τους σπόρους τους και για τα φυτά που άρχισαν να μεγαλώνουν.

Ο Λίνγκ συνέχισε να παρακολουθεί το σπόρο του, αλλά τίποτα δεν φύτρωσε ποτέ. Πέρασαν τρεις εβδομάδες, τέσσερις εβδομάδες, πέντε εβδομάδες κι ακόμα τίποτα. Τώρα όλοι οι άλλοι μιλούσαν με ενθουσιασμό για τα φυτά τους, ο Λίνγκ όμως δεν είχε φυτό και αισθανόταν αποτυχημένος.

Πέρασαν έξι μήνες κι ακόμα δεν φύτρωσε τίποτα στη γλάστρα του Λίνγκ. Άρχισε να πιστεύει ότι είχε σκοτώσει το σπόρο του. Όλοι οι άλλοι είχαν δέντρα και ψηλά φυτά, αυτός όμως τίποτα. Όμως ο Λίνγκ δεν έλεγε τίποτα στους φίλους του. Απλά περίμενε να φυτρώσει ο σπόρος του.

Τελικά πέρασε ένας χρόνος και όλοι οι νέοι του βασιλείου έφεραν τα φυτά τους στον αυτοκράτορα για επιθεώρηση. Ο Λίνγκ είπε στη μητέρα του ότι δεν θα πήγαινε μια άδεια γλάστρα, αλλά αυτή τον συμβούλεψε να πάει. Και επειδή ήταν τίμιος με ό,τι συνέβη και παρ’ όλο που αισθανόταν αδιαθεσία στο στομάχι, παραδέχτηκε ότι η μητέρα του είχε δίκιο. Πήγε λοιπόν την άδεια γλάστρα του στο παλάτι. Όταν έφτασε εκεί ο Λίνγκ έμεινε κατάπληκτος από την ποικιλία των φυτών που καλλιέργησαν οι άλλοι νέοι. Ήταν όμορφα σε όλα τα σχήματα και μεγέθη. Ο Λίνγκ ακούμπησε την άδεια γλάστρα του στο πάτωμα και πολλοί από τους άλλους άρχισαν να τον περιελάθουν. Μερικοί τον λυπήθηκαν και του είπαν: **“Δεν πειράζει, προσπάθησε για το καλύτερο”**.

Όταν έφτασε ο αυτοκράτορας, εξέτασε την αίθουσα και χαίρεται τους νέους. Ο Λίνγκ προσπάθησε να κρυφτεί στο πίσω μέρος της αίθουσας. **“Τι μεγάλα φυτά, δέντρα και λουλούδια καλλιέργησατε”**, είπε ο αυτοκράτορας. **“Σήμερα ένας από σας θα εκλεγεί σαν ο επόμενος αυτοκράτορας”**!. Ξαφνικά διέκρινε το Λίνγκ με την άδεια του γλάστρα, στο πίσω μέρος της αίθουσας. Διέταξε αμέσως τους φρουρούς του να τον φέρουν μπροστά του. Ο Λίνγκ ήταν κατατρομαγμένος. **“Ο αυτοκράτορας γνωρίζει ότι είμαι αποτυχημένος”**, είπε. **“Ίσως θα πρέπει να με σκοτώσει”**.

Όταν ο Λίνγκ ήλθε μπροστά ο αυτοκράτορας τον ρώτησε πώς λέγεται. **“Λέγομαι Λίνγκ”** απάντησε. Οι υπόλοιποι άρχισαν να γελούν και να τον κοροϊδεύουν. Ο αυτοκράτορας ζήτησε να ηρεμήσουν όλοι. Κοίταξε τον Λίνγκ και κατόπιν ανάγγειλε στο πλήθος, **“Ίδου ο νέος σας αυτοκράτορας! Το όνομά του είναι Λίνγκ”**!. Ο Λίνγκ δεν μπόρεσε να το πιστέψει. Δεν μπόρεσε ούτε το σπόρο του να κάνει να φυτρώσει! Πώς θα μπορούσε να γίνει ο νέος αυτοκράτορας;

Τότε ο αυτοκράτορας είπε, **“Πριν ένα χρόνο, σαν σήμερα, έδωσα στον καθένα από σας εδώ ένα σπόρο. Σας είπα να πάρετε το σπόρο, να τον φυτέψετε, να τον ποτίσετε και να μου τον φέρετε πίσω σήμερα. Η αλήθεια είναι ότι έδωσα σε όλους σας θρασυμένους σπόρους, που δεν θα φύτρωναν. Όλοι σας, εκτός από τον Λίνγκ, μου έχετε φέρει δέντρα και φυτά και λουλούδια. Όταν ανακαλύψατε ότι οι σπόροι δεν θα θλάσταναν, αντικαταστήσατε το σπόρο που σας έδωσα μ’ έναν άλλο. Ο Λίνγκ ήταν ο μόνος που είχε το θάρρος και την εντιμότητα να μου φέρει μια γλάστρα που είχε μέσα το δικό μου σπόρο. Γι’ αυτό είναι αυτός που θα γίνει ο νέος αυτοκράτορας!”**

Αν σπείρεις **εντιμότητα**, θα θερίσεις **εμπιστοσύνη**.
Αν σπείρεις **καλοσύνη**, θα θερίσεις **φίλους**.
Αν σπείρεις **ταπεινοφροσύνη**, θα θερίσεις **μεγαλείο**.
Αν σπείρεις **επιμονή**, θα θερίσεις **νίκη**.
Αν σπείρεις **στοχασμό**, θα θερίσεις **αρμονία**.
Αν σπείρεις **σκληρή δουλειά**, θα θερίσεις **επιτυχία**.
Αν σπείρεις **συγχώρηση**, θα θερίσεις **συμφιλίωση**.
Αν σπείρεις **ειλικρίνεια**, θα θερίσεις **καλές σχέσεις**.
Αν σπείρεις **υπομονή**, θα θερίσεις **θελίωση**.
Αν σπείρεις **πίστη**, θα θερίσεις **θαύματα**.
Αν σπείρεις **ανεπιτηδίαση**, θα θερίσεις **δυσπιστία**.
Αν σπείρεις **εγωισμό**, θα θερίσεις **μοναξιά**.
Αν σπείρεις **περηφάνια**, θα θερίσεις **καταστροφή**.
Αν σπείρεις **ζήλια**, θα θερίσεις **ταλαιπωρία**.
Αν σπείρεις **οκνηρία**, θα θερίσεις **στασιμότητα**.
Αν σπείρεις **πικρία**, θα θερίσεις **απομόνωση**.
Αν σπείρεις **πλεονεξία**, θα θερίσεις **απώλεια**.
Αν σπείρεις **κακολογία**, θα θερίσεις **εχθρούς**.
Αν σπείρεις **στενοχώριες**, θα θερίσεις **ρυτίδες**.
Αν σπείρεις **αμαρτίες**, θα θερίσεις **ενοχές**.

Πρόσχε, λοιπόν, τι σπέρνεις τώρα. Αυτό θα καθορίσει τι θα θερίσεις αύριο. Οι σπόροι που σπέρνεις θα κάνουν τη ζωή χειρότερη ή καλύτερη, τη δική σου ζωή ή αυτών που θα έλθουν μετά.

Να είσαι βέβαιος ότι, κάποια μέρα, θα απολαύσεις τους καρπούς της εντιμότητας και της ακεραιότητάς σου ή θα πληρώσεις για τις εγωιστικές επιλογές που έσπερες σήμερα.

**Μετάφραση από το περιοδικό Rosicrucian Beacon
Επιλογή κειμένου: Βασιλική Ανδρεοπούλου**

ΕΣΠΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΗ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑ

Το Σάββατο 9 Δεκεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκε ενημερωτική εσπερίδα για τις ΑΠΕ και για την εγκατάσταση βιομηχανικών αιολικών πάρκων, η οποία διοργανώθηκε από τον Δήμο Μακρακώμης, και την Πρωτοβουλία για την Προστασία της Ορεινής Δυτικής Φθιώτιδας.

Ομιλητές ήταν η Αντιδήμαρχος **Λαμπρινή-Λυδία Ρήγα** εκ μέρους του Δήμου Μακρακώμης, η κα. **Καλογερά Αρχοντούλα**, Γεωπόνος, Εκπρόσωπος της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ για την ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ της Ορεινής Δυτικής ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ, ο κ. **Στάππας Νικόλαος**, Γεωλόγος, Μηχανικός Περιβάλλοντος και ο κ. **Κόλλιας Τρύφωνας**, Δικηγόρος του Δήμου Μακρακώμης για τις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και τις προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Παραβρέθηκε ο Ταμίας του Συλλόγου μας **Γιώργος Μανίτας**, ο οποίος έλαβε το λόγο εστιάζοντας στην ανάγκη να αναστραφεί η τάση για όλο και μεγαλύτερη κατανάλωση ενέργειας από τη μια και όλο και πιο μεγάλη παραγωγή από την άλλη. Μια διαδικασία που οδηγεί στην εξάντληση των φυσικών πόρων και σε αδιέξοδο. Είναι λοιπόν

απαραίτητη η εξοικονόμηση ενέργειας και η λογική χρήση όλων των φυσικών πόρων.

Το λόγο έλαβε επίσης ο συγχωριανός μας δημοσιογράφος **Γιώργος Δελιχάς**, ο οποίος αναφέρθηκε στον πολιτικό χαρακτήρα του προβλήματος που οφείλεται στις πολιτικές που ασκήθηκαν από όλες τις κυβερνήσεις. Τόνισε ότι από όταν η ενέργεια από δεδομένο κοινωνικό αγαθό έγινε εμπόρευμα και ιδιωτικοποιήθηκε προέκυψε η δυσκολία των νοικοκυριών να καλύψουν το κόστος της καθώς αυτό εκτοξεύτηκε.

Όλες οι τοποθετήσεις συνέκλιναν στην άποψη που ήταν και το συμπέρασμα της εσπερίδας. Είμαστε ΥΠΕΡ των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας αλλά όχι με καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Η εγκατάσταση Βιομηχανικών Αιολικών Πάρκων στην Αλπική Ζώνη των βουνών μας θέτει σε κίνδυνο την πανίδα και ορνιθοπανίδα, τη χλωρίδα και το ίδιο το κλίμα της περιοχής ενώ καταστρέφει το φυσικό τοπίο θέτοντας τέλος σε οποιαδήποτε προσπάθεια ήπιας ανάπτυξης του ορεινού όγκου.

Γιώργος Μανίτας

Τα πέντε θνητά γένη των ανθρώπων του Ησιόδου: Το σιδερένιο γένος

Ο **Ησιόδος**, όπως άλλωστε και ο Όμηρος, ασχολήθηκε με το έπος, την επική δηλαδή ποίηση, που εμπεριέχει έντονα το διδακτικό στοιχείο. Γι’ αυτό και θεωρείται ο πατέρας του διδακτικού έπους επειδή διδάσκει πάνω σε αυτά που αναφέρεται. Η επική ποίηση του **Ησιόδου** ως γνωστό περιλαμβάνει τη **“Θεογονία”**, τα **“Έργα και Ημέραι”**, την **“Ασπίδα του Ηρακλέους”**, τις **“Ηοίαι”** και τους **“Ίδιους Δακτύλους”**. Τα δύο πρώτα έργα του θεωρούνται ίσως τα πιο σπουδαία, δηλαδή η **“Θεογονία”** και το **“Έργα και Ημέραι”** που είναι τα πιο γνωστά στο ευρύ κοινό. Λέγεται ότι η **“Θεογονία”**, το θάνατο αυτό κλασικό αριστούργημά του, αποτέλεσε πρότυπο και πηγή έμπνευσης για το κεφάλαιο της Γέννησης της Αγίας Γραφής.

Όμως αρκετό ενδιαφέρον παρουσιάζει το επίσημο αξιόλογο έργο του **“Έργα και Ημέραι”**, ένα έργο με αποκαλυπτικές, διαχρονικές και επίκαιρες επισημάνσεις. Το στοιχείο μάλιστα της επικαιρότητας εντοπίζεται μέσα από τη μελέτη ενός αξιοσημείωτου κεφαλαίου του συγκεκριμένου έργου του **Ησιόδου**, όπως περιγράφει τα **5 θνητά ανθρώπινα γένη** και ιδιαίτερα το **σιδερένιο γένος**. Το **“σιδερένιο” γένος**, το τελευταίο και δυστυχώς το πιο ευτελές από πλευράς ανθρωπίνης συμπεριφοράς λόγω έλλειψης ηθικών κανόνων και αρετών, **στο οποίο ανήκει ο σημερινός πληθυσμός της ανθρωπότητας**.

Πριν όμως αναφερθούμε εκτενέστερα σ’ αυτό, ας κάνουμε μια μικρή αναφορά στα προηγούμενα γένη που αναφέρει ο ποιητής.

Σύμφωνα με τον **Ησιόδο**, πέντε είναι τα θνητά γένη των ανθρώπων.

1. Το **“Χρυσό” γένος** ή χρυσή γενιά των λιγόζων, «των ανθρώπων που έπλασαν οι θάνατοι που τα Ολύμπια ανάκτορα κατέχουν...» [στίχοι 109-110, “Έργα και Ημέραι”, Ησιόδος].

2. Το **“Αργυρό”** ή ασημένιο γένος. «Δεύτερο γένος, μα πολύ χειρότερο κατόπι, το ασημένιο... μα ούτε στο σώμα ούτε στο νου ήταν όμοιο με το χρυσό...» (στίχοι 127-129).

3. Το **“Χάλκινο” γένος**. «Και ο πατέρας Δίας έπειτα έπλασε το χάλκινο, το τρίτο γένος των θνητών ανθρώπων. Σε τίποτα δεν έμοιαζε με αυτό το ασημένιο που ήταν πλασμένο από κονταρόξυλα και ήταν περισσότερο φοβερό και πολεμικό...» (στίχοι 143-145).

4. Το **“ηρωικό” γένος** ή το γένος των ηρώων. «Τέταρτο γένος έπλασε ο Δίας, ο γιος του Κρόνου, επάνω στην πολύβλαστη τη γη, πιο δίκαιο και πιο ανδρείο, το θείο γένος των ηρώων που ονομάζονται ημίθεοι» (στίχοι 157-160).

5. Το **“σιδερένιο” γένος**: «Νυν γαρ δη γένος εστί σιδερίον...». Μετάφραση: Τώρα πια είναι το σιδερένιο γένος... [στίχοι 176].

Σύμφωνα με τον **Ησιόδο**, οι πρώτοι άνθρωποι που δημιουργήθηκαν ήταν εκείνοι του **“χρυσού γένους”** ή η **“χρυσή γενιά”** των ανθρώπων. Ακολουθούν στη συνέχεια, μετά από κάποια χρονικά διαστήματα, τα υπόλοιπα γένη, **αργυρό, χάλκινο, ηρωικό, σιδερένιο**.

Οι περιγραφές λοιπόν του **Ησιόδου** για τα ανθρώπινα γένη σηματοδοτούν την πραγματικότητα της αλήθειας ότι ο άνθρωπος είναι γνήσιο προϊόν θεϊκής δημιουργίας [Πλάτωνας - Τίμαιος, κεφ. 41-42 b, c, d, e] και όχι όπως μας μπερδεύουν ότι εξελιχθήκαμε ως πρωτεύοντα θηλαστικά.

Όσοι εξακολουθούν να το πιστεύουν αυτό και

να απορρίπτουν τη θεϊκή δημιουργία, τίθεται γι’ αυτούς το εξής απλό ερώτημα: Γιατί δεν εξελίχτηκε στην πάροδο των εκατοντάδων χιλιάδων ετών και ο πίθηκος σε άνθρωπο, παρά το ότι χρησιμοποιήσε, εκτός από τους καρπούς και τα φρούτα, και τη ζωική πρωτεΐνη ως τροφή του [τάριος, χιμπαντζής, καπουτσίνος κ.ά.], όπως ισχυρίζονται οι επιστήμονες με τη ζωική πρωτεΐνη ως βασική αιτία εξέλιξης του εγκεφάλου για τον άνθρωπο, αλλά παρέμεινε ΠΙΘΗΚΟΣ;

Με το τελευταίο γένος, το γένος της Εποχής του Σιδήρου, ολοκληρώνεται ο κύκλος της δημιουργίας των ανθρωπίνων γενών.

Το σιδερένιο γένος είναι το σημερινό γένος των ανθρώπων, που όχι μόνο ο ποιητής, αλλά και πολλοί συνειδητοποιημένοι άνθρωποι θα προτιμούσαν να μην ανήκουν σ’ αυτό το γένος.

Ο διαχωρισμός αυτός σε κατηγορίες, σύμφωνα με την ποιότητα της αξίας των ανθρωπίνων γενών σε αντιστοιχία με τις ιδιότητες των μετάλλων, έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον.

Ο **χρυσός**, το πιο ευγενές και πολύτιμο ως γνωστό μέταλλο, παραμένει αναλλοίωτος στη φθορά του χρόνου και δε διαβρώνεται όπως τα υπόλοιπα μέταλλα. Είναι πάντα λαμπερός και έχει κάτι από τη λαμπρότητα των αχτίνων του ηλίου. Μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι το χρυσό γένος που μας αναφέρει ο **Ησιόδος** ήταν οι ενάρετοι άνθρωποι που ζούσαν έχοντας πρότυπό τους τούς θεούς που τους δημιούργησαν. Ήταν το «κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωσιν». Πράοι λοιπόν και ειρηνικοί, είχαν καθαρή ψυχή, νεανικό σώμα ως τα γεράματά τους και ο θάνατός τους ήταν όπως ένας γλυκός ύπνος.

Ο **αργυρός** [το ασημί], όπως και ο **χάλκος**, είναι μέταλλα που έχουν και εκείνα τη λάμψη τους, αλλά υπόκεινται στη φθορά του χρόνου [οξειδωση μετάλλου], χωρίς όμως να αλλοιώνεται και να φθείρεται εντελώς η μοριακή τους σύσταση. Ο μεν αργυρός με την πάροδο του χρόνου χάνει το ωραίο ασημί χρώμα του και μαυρίζει επιφανειακά, ενώ ο χάλκος, όταν οξειδώνεται, αρχίζει να πρασινίζει.

Επίσης, ο αργυρός είναι πιο μαλακός από το χαλκό που σαν μέταλλο ο χαλκός όχι μόνο είναι σκληρός, αλλά θερμαίνεται πιο γρήγορα από οποιοδήποτε άλλο μέταλλο.

Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε, σύμφωνα με τις ιδιότητες αυτών των μετάλλων και από τη μελέτη των στίχων του αντίστοιχου έργου, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ανθρώπων του ασημένιου και του χάλκινου γένους.

Έτσι, στο **αργυρό γένος** διαπιστώνει κανείς ότι υπάρχει έλλειψη ωριμότητας των ανθρώπων, αγνή αλλά μαλθακή ζωή για πολλά χρόνια, χωρίς παραγωγικό έργο, παρά μόνο προς το τέλος της ζωής τους [στίχοι 130-133].

Ενώ στο **χάλκινο γένος** αντίθετα υπάρχει σκληρότητα, ένθερμη φύση στο χαρακτήρα των ανθρώπων, σωματική ευρωστία, με αποτέλεσμα η συνεχής ενασχόλησή τους με τον πόλεμο και τα φοβερά έργα του.

Σε αντίθεση με τη **“χρυσή γενιά”**, το **“αργυρό” γένος** ούτε στο νου, ούτε στο σώμα έμοιαζε με το **“χρυσό”**. Δε λειτουργούσαν με τη νόηση, και απόδειξη ότι συμπεριφέρονταν στο μεγαλύτερο χρονικό διάστημα της ηλικίας τους όπως τα μικρά [άμυαλα]

Συνέχεια στη σελ. 4

Τα πέντε θνητά γένη των ανθρώπων του Ησιόδου: Το σιδερένιο γένος

Συνέχεια από τη σελ. 3

παιδιά. Γι' αυτό είχαν πολλά βάσανα λόγω των πολλαπλών λαθών τους, δηλ. ανοησίας [έλλειψη νου], ενώ όταν έμπαιναν στη νεότητά τους [απόκτηση νοηλογικής] πέθαιναν. Το χειρότερο απ' όλα ήταν ότι είχαν απομακρυνθεί από τη θεϊκή λατρεία και πίστη.

Κάτι πιο διαφορετικό ήταν το «**χάλκινο**» γένος που ακολούθησε μετά. Ήταν μια γενιά αλαζονικών ανθρώπων με πολεμικά έργα, με σκληρή, δυνατή ψυχή και σωματική ρώμη, που χρησιμοποιήσαν το μέταλλο του χαλκού κατασκευάζοντας όπλα, εργαλεία και οικιακά σκεύη.

Το γένος των ηρώων ξεχωρίζει απ' όλα τα υπόλοιπα γιατί υπήρξε το πιο δίκαιο, το πιο ανδρείο και ηρωικό γένος θνητών ανθρώπων πάνω στη Γη. Ήταν το γένος των ημιθέων. Δυστυχώς, όμως, αφανίστηκε κι αυτό, από τις σκληρές μάχες και το μαύρο πόλεμο. [Τρωικός Πόλεμος, εφτάπυλη Θήβα κ.ά.].

Η ψυχή τους ήταν ενάρετη και ζούσαν στα νησιά των μακάρων, Κρήτη, Ιθάκη, χώρα των Φαιάκων κ.α. ως μακάριοι ήρωες με τη γη να τους αποδίδει πλούσια σοδεία τρεις φορές ετησίως.

Το «**σιδερένιο**» γένος ονομάστηκε έτσι επειδή έχει να κάνει με τις ιδιότητες και την ευαισθησία που έχει το μέταλλο αυτό στο να φθίρειται στην πορεία του χρόνου.

Όσον αφορά στο μαύρο σίδηρο, με την πάροδο εκ των σκουριάζει, δηλ. διαβρώνεται κι των έξω προς τα μέσα. Με την πολυκαιρία μαδάει και αλλοιώνεται σαν μέταλλο, χάνοντας εντελώς τις αρχικές του ιδιότητες όταν είναι εκτεθειμένος στη συνεχή υγρασία ή στο χρώμα. Εάν όμως προστατευτεί με καλό επίχρισμα, μπορεί να διατηρηθεί, αλλά όχι για πολύ χρόνο.

Κρίνω πρέπον ότι αξίζει τον κόπο να γνωρίσουμε το γένος αυτό, στο οποίο ανήκει το σημερινό γένος των ανθρώπων μέσα από τους στίχους του ποιητή [στίχοι 181-196], που αναφέρονται στις πτυχές και στο ποίον του «**σιδερένιου**» γένους.

Εάν διαβάσουμε προσεχτικά τους στίχους αυτούς, τότε θα καταλάβουμε ακριβώς το μέγεθος της διάβρωσης του σημερινού ανθρώπου, ο οποίος είναι εγκλωβισμένος στο γήινο σαρκίο του και εξουσιάζεται απόλυτα από το επιθυμητικό μέρος της ψυχής του.

Η όλη σκληρή και απάνθρωπη συμπεριφορά των ανθρώπων του σιδερένιου γένους είναι συυφασμένη με τη βασική ιδιότητα εκείνη του μετάλλου του σιδήρου που έχει να κάνει με τη σκληρότητα της δομής των μορίων της ύλης του.

Παρόλο που το γένος αυτό έχει εξελιχθεί τεχνολογικά και τα προϊόντα της προηγμένης τεχνολογίας του απολαμβάνει ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Γης, υπάρχει πολύ κοινωνική και πνευματική «οξειδωση», με αποτέλεσμα οι περισσότεροι άνθρωποι να έχουν γίνει κυριολεκτικά σκλάβοι των μηχανών τους.

Είναι οι μοντέρνοι δεσμώτες [του σπηλαίου] των υποχρεώσεων τους που οι ίδιοι αποδέχτηκαν δεσμεύοντας τον πολύτιμο χρόνο και την ενέργειά τους για ανούσια υλικά αγαθά και απατηλή ψυχαγωγία που δεν πρόκειται ποτέ να τους βοηθήσουν να εξελιχθούν πνευματικά ως άνθρωποι με σκεπτόμενη και ελεύθερη βούληση.

Η «υγρασία», δηλ. η κάθε μορφής άδικη και παρανοϊκή εξουσία, έχει διαβρώσει το εκτεθειμένο σ' αυτήν απροστάτευτο με επίχρισμα ή μη ειδικά επεξεργασμένο μέταλλο του σιδήρου του γένους μας.

Ηθικές αξίες: Ο ενάρετος άνθρωπος και η διάβρωση.

Και για να γίνουν περισσότερο κατανοητά αυτά που ειπώθηκαν, όταν λοιπόν γίνει σωστά η επεξεργασία του σιδήρου, τότε αποφεύγεται η οξειδωση του μετάλλου όσο διατηρείται στο χώρο το κατασκευασμένο αντικείμενο από το συγκεκριμένο μέταλλο. Στην προκειμένη περίπτωση, η επεξεργασία του σιδήρου σε ανοξειδωτο μέταλλο είναι η αγωγή της ορθογραφικής ύπαρξης στις ηθικές αξίες και ο εθισμός της στις αρετές των προγόνων μας.

Οι **αρετές** και οι **ηθικές αξίες** που πρέπει να έχουμε ως άνθρωποι είναι η κοινωνική πυξίδα που μας προσανατολίζει σωστά στο χώρο της καθημερινότητας για έντιμο βίο. Δυστυχώς, η ανδρεία, η σοφία, η σωφροσύνη [το ήθος] και η δικαιοσύνη βρίσκονται μόνο σαν λέξεις στα ορθογραφικά λεξικά και όχι σαν ιδέες-οδηγοί των ανθρώπων ψυχών.

Ο ενάρετος τύπος ανθρώπου έχει πλέον αντικατασταθεί οριστικά από το διαβρωμένο [σκουριασμένο] σημερινό άνθρωπο του σιδερένιου γένους.

Η **ανδρεία** σήμερα έχει δυστυχώς αντικατασταθεί από τη δειλία, το ανώφελο πείσιμα και τον άρρωστο εγωισμό.

Η **σωφροσύνη** έχει αντικατασταθεί επίσης από την έλλειψη ήθους και σεβασμού απέναντι στους γονείς, στους ηλικιωμένους, στους συνανθρώπους μας, δεν τηρούνται οι ηθικοί κανόνες που μας έχουν δοθεί και γενικά υπάρχει πολλή ανηθικότητα από το σύνολο των ανθρώπων.

Η **δικαιοσύνη** έχει αντικατασταθεί από την σκληροτράχηλη αδικία, την απάτη και την ανελέητη εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο.

Η λεγόμενη **κρίση** που βιώνουμε επί των ημερών μας δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η οπτική εικόνα της ηθικής και πνευματικής αλλοτρίωσης της σκοτεινής εποχής μας που έχει σχέση με το μαύρο χρώμα του σιδήρου.

Είναι πάντως εντυπωσιακή η επισήμανση του ποιητή στους τελευταίους στίχους, ότι «**ο ζήλος, δηλ. ο φθόνος, θα συντροφεύει όλους τους ανθρώπους και ο κακός θα θάλλει τον καλύτερό του και ο δειλός το γενναίο με ύπουλα και κακά λόγια, παίρνοντας μάλιστα ψεύτικους όρκους για αυτά**».

Έντονες και συχνές αντιπαλότητες με λόγια αθυρόστομα από τις φιλονικίες και τις έριδες των ανθρώπων θα επικρατήσουν παντού, όπου στο τέλος θα χαθεί τελείως η αιδώς [ντροπή] και η Νέμεσις [δικαιοσύνη]. Οι στίχοι αυτοί, δυστυχώς, έχουν τη σφραγίδα των γεγονότων της εποχής μας...

Αυτό ίσως επισφραγίσει την αρχή του τέλους του σιδερένιου γένους. Έλληνες και ξένοι ερευνητές και μελετητές των αρχαίων κειμένων πιστεύουν ότι το τέλος του σιδερένιου γένους θα έρθει με το τελικό κλείσιμο του ουράνιου έτους, δηλ. την ολοκλήρωση του Μεγάλου Ενι-αυτού [Πλάτωνας], αφού περατωθεί ο χρονικός κύκλος των 25.920 χρόνων.

Αλλά και με γνώμονα την απλή λογική, σύμφωνα με τη χαώδη κατάσταση που επικρατεί στις σχέσεις των ανθρώπων, εν ονόματι της Συμπαντικής Αρμονίας, επειδή έχουν διαταραχθεί οι Νόμοι της στον πλανήτη της Γαίας, εάν δεν αλλάξουμε, οι προβλέψεις θα καταλήξουν τελικά στον αφανισμό του σιδερένιου γένους. «Ζeus δ' ολέσει και τούτο γένος μερόπων ανθρώπων» [στίχος 180, "Έργα και Ημέραι" Ησιόδου].

Το Γιώργου Καλλέργη (πηγή: ίντερνετ)

Η δυστυχία του να είσαι φανατικός!

Τζιχαντιστές καταλαμβάνουν και καταστρέφουν ή απειλούν να καταστρέψουν ιερά και μνημεία, φονταμενταλιστές αυτοπυρπολούνται στο όνομα της μιας ιερής ιδέας, τρομοκράτες γκρεμίζουν «γυάλινους» και «αληθινούς» πύργους! Και ακόμη πιο κάτω: μανιασμένοι φιλαθλοι γκρεμίζουν κερκίδες των γηπέδων και παίζουν κυνηγητό με τις δυνάμεις της τάξης, ιδεόπληκτοι ψηφοφόροι συγκρούονται με πάθος για τα πολιτικά τους πιστεύω, φίλοι διαπληκτίζονται και καταστρέφουν τη σχέση τους έχοντας την αίσθηση κατοχής του απόλυτου δικαίου, ζευγάρια χωρίζουν για την «τιμή» της «μιας αλήθειας» κ.τ.λ. Κι όλες αυτές «οι ευγενείς» καταστάσεις εκτυλισσονται στο βωμό του φανατισμού.

Μπορούμε άραγε να θεραπεύσουμε τον φανατικό; Μάλλον πιο εύκολα θα επιλύαμε το Κυπριακό στη χώρα μας, θα θεραπεύαμε ένα ψυμιακό, παρά θα λυτρώναμε το φανατικό από τις εμμονές του! Ο φανατισμός είναι ανίατη συμπεριφορά, επιθετική νόσος κι αυτό επειδή η αιτία που την προκαλεί είναι η ίδια μια σοβαρή ασθένεια. Για να εξουδετερωθεί προϋποθέτει την πιο δύσκολη νίκη: τη νίκη κατά του εαυτού μας. Ας θυμηθούμε τον σοφό Πλάτωνα: «το να νικάς τον εαυτό σου είναι η πρώτη και η πιο λαμπρή από όλες τις νίκες».

Ας εστιάσω στο βασικό πρόβλημα, τη φύση και το αδιέξοδο του φανατισμού κάθε μορφής. Θεωρώ αρκετά αβασίμη την τοποθέτηση ότι ο φανατικός αδυνατεί να σκεφτεί λογικά, να αναλύσει, να ερμηνεύσει και να εκλογικεύσει την αιτία της δουλειάς του! Απεναντίας... μπορεί να το κάνει –ποφανερός δυσκολότερα από κάποιον ελεύθερο πνευματικά, αλλά τα καταφέρνει! Αλλού είναι το πρόβλημα! Να το αποδεχτεί και να ακυρώσει τις προηγούμενες διαπρύσιες διακηρύξεις του, να εκθέσει το «εξαπατημένο εγώ του» στην καταφρόνια των άλλων, να παραδεχτεί δημόσια την πλάνη του, να ταπεινωθεί και αυτό είναι που τον φαλκιδεύει, τον ακινητεί!

Θα μου πείτε: «είναι βέβαιο ότι η κάθε μορφής πνευματική αγκύλωση μπορεί να ιαθεί!» Θα σας απαντήσω ότι υπάρχουν ασθένειες με μη αναστρέψιμη πορεία, που οδηγούν γοργά ή αργά στον θάνατο! Αλλά στην απειλή του πνευματικού θανάτου υπάρχει μια θεραπεία που δε συναντάται στις βιολογικές – σωματικές νόσους: η θέληση του νοσούντα να λυτρωθεί!

Πολλοί λένε ότι οι φανατικοί είναι «ανθρωπόμορφα τέρατα» ανίκανοι να σεβαστούν τις ανθρωπιστικές αρχές και τη ζωή του άλλου, να αγωνιστούν για κάτι ανώτερο! Όχι πάντα! Ίσα – ίσα μπορούμε να τους δούμε να «θυσιάζονται» για μια ιερή – γι' αυτούς – ιδέα! Να αγωνίζονται για ένα θεάρεστο, κατά την κρίση τους, έργο! (Ας θυμηθούμε τον Τουρκοεμάδα ή το Νικολά Σωβέν). Το πρόβλημά τους είναι ότι έχουν παγιδευτεί στην πλασματική εικόνα που δημιουργούν για τον εαυτό τους και τον ιδεολογικό τους κόσμο και αδυνατούν να σπάσουν την κρούστα που τους κρατά φυλακισμένους στα πνευματικά κάτεργα. Αν είχαν τη δύναμη να ταπεινωθούν, θα ερχόταν και η λύτρωση! Θα καταλάβαιναν ότι ο ψεύτικος παράδεισος για τον οποίο αγωνίζονταν ήταν μια πραγματική κόλαση, θα αγάντευαν το δύσβατο, αλλά λυτρωτικό δρόμο της ελευθερίας!

Αλλά, πού να βρουν τη δύναμη να ταπεινωθούν; Έτσι προτιμούν να είναι καλά βολεμένοι στις ιδέες τους σαν τους δεσμώτες της πλατωνικής αλληγορίας! Αυτό εννοώ όταν αναφερόμαι στη δυστυχία του φανατικού. Από τη μια βλέπει τον εγκλωβισμό του, απ' την άλλη φοβάται να

ξεγυμνώσει τον εαυτό του! Έτσι παραμένει είλωτας του αρρωστημένου του εαυτού. Αξίζει, θα αναρωτηθεί κάποιος, να πληρώνεις ένα τόσο βαρύ τίμημα για κάτι που βλέπεις ότι είναι συθέμελα λάθος; Θα σας απαντήσω ότι η βαθύτερη ουσία της χριστιανικής ηθικής εστιάζει σ' αυτό: να βοηθήσει τον άνθρωπο ώστε να ταπεινώνεται και να κατακτήσει έτσι τη σωτηρία του. Μια άλλη αιρετική φωνή θα αντέκρουε ότι η αλήθεια είναι πάντα σχετική και ο καθένας τη βλέπει από το δικό του κάτοπτρο, άρα και ο φανατικός βλέπει τη δική του αλήθεια! Όμως υπάρχει μία μεγάλη πνευματική ηδονή που δε μπορεί να απολαύσει ο φανατικός: να αφήνει το πνεύμα του να ταλαιπωρείται από τη βάση της θήρευσης για την ουσία της γνώσης, της αλήθειας και μέσα από αυτό να ωριμάζει, να γοητεύεται από την ελευθερία, να πειραματίζεται χωρίς να φυλακίζεται!

Θεωρώ ότι φανατισμός δεν είναι μόνο όσα ακραία συμβαίνουν στην υφήλιο από όσους προσκολλώνται σε δόγματα, πολιτικές, εθνικές, θρησκευτικές ιδεολογίες! Ο φανατισμός βρίσκεται παντού! Στην καθημερινότητά μας, στις διαπροσωπικές σχέσεις. Σκεφτήκατε ότι όλες οι συγκρούσεις και οι αντιπαράθεσεις μας ξεκινούν από «μικρές» εμμονές μας; Μετά από μια οξεία αντιπαράθεση, αφού πηγάσουμε τον άλλο – από το παιδί μας, απ' τον/την σύντροφό μας, το συνεργάτη μας, το συμπολίτη μας – γιατί δε θελήσαμε να παραδεχτούμε από εγωισμό την αλήθεια, ζητήσαμε συγγνώμη – μετά από διαταγμό και γενναία αυτοκριτική ξαναχτίζουμε τις γέφυρες επικοινωνίας, γιατί είχαμε τη δύναμη να ταπεινωθούμε! Αν δεν τα καταφέρουμε, τότε «τραβάμε το σχοινί» και ας ξέρουμε το λάθος!

Για να καταλήξω σε μια θετική πρόταση! Αν μάθουμε να σκεπτόμαστε, να λειτουργούμε, να συμπεριφερόμαστε και κυρίως να ζούμε χωρίς έτοιμα κλισέ, αν γκρεμίσουμε έτοιμα σχήματα που μας δεσμεύουν, αν αποφεύγουμε τις κάθε είδους γενικεύσεις και κυρίως αν εθιστούμε από μικρή ηλικία στη λογική ότι δεν είναι ήττα να παραδέχεσαι την αστοχία σου ούτε ντροπή – ταπείνωση να ομολογείς ότι κάτι για το οποίο «θα 'δινες και τη ζωή σου ακόμη», τελικά δεν αξίζει αυτή την «επένδυση», τότε το θεμελιακό βήμα έγινε! Είσαι στην αφετηρία για το τραχύ μονοπάτι της ελευθερίας! Αν θα φτάσεις κάποτε στο τέλος, εξαρτάται κυρίως από σένα!

Βιβλιογραφία:

1. Άμος Οζ, Κατά του φανατισμού
2. Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, Οι σκληροί καιροί
3. Eric Hoffer, Ο φανατικός
4. Ε. Παπανούτσος, Η κρίση του πολιτισμού μας

Η. Π. Φερεντίνος
φιλόλογος - συγγραφέας

Επιλογή κειμένου:
Βασιλική Ανδρεοπούλου

ΨΗΣΤΑΡΙΑ • ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ

ΝΟΣΤΟΣ

Σούλα Πλατιά
Νίκος Τσιπίνης

ΚΑΜ. ΒΟΥΡΛΑ
Τηλ. 22350 80822

καφέ, ποτό, φαγητό, γλυκό

Αγκωνή

Μάρμαρα, Φθιώτιδας
6945 624 390
6979 082 343
6958 368 008

www.agkonimarmara.gr
info@agkonimarmara.gr

Η Σέλιανη
Ταβέρνα - Καφέ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

22360 93247 ΜΑΡΜΑΡΑ ΦΘ/ΔΑΣ

CAFE
ΜΑΡΜΑΡΑ ΛΑΜΙΑΣ
ΤΗΛ. 6977-757413

ΑΕΡΑΣ